

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/431/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812210129
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8812210129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, podané z dôvodu nerozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora vo veciach vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/256/2007, 6Er/389/2003, 6Er/347/2004, 9Er/225/2003, 9Er/193/2003 a 9Er/46/2004 v zákonom stanovenej lehote, v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. V časti týkajúcej sa zamietnutých žalôb súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. V prevyšujúcej časti súd vec vylučuje na samostatné konanie.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobami doručenými pôvodne Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 27.9.2012 domáhal voči žalovanej: náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/159/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/163/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/165/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/168/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/172/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/173/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou

-X- XC/XXX/XXXX

9C/176/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/203/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/206/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/207/2012), a to z dôvodu,

že OS Vranov nad Topľou nerozhodol v zákonom stanovenom čase (v ním vedených exekučných konaniach špecifikovaných v jednotlivých žalobách) o návrhoch žalobcu (ako oprávneného v príslušných exekučných konaniach) na zmenu súdneho exekútora.

OS Vranov nad Topľou jednotlivé veci vedené ním pod vyššie uvedenými spisovými značkami uznesením č.k. 9C/159/2012 - 7 zo dňa 8.10.2012 spojil na spoločné konanie, ktoré sa malo ďalej viesť pod sp. zn. 9C/159/2012. Následne uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 5NcC/45/2012 - 12 zo dňa 18.10.2012 boli sudcovia OS Vranov nad Topľou vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci 9C/159/2012 a uvedená vec bola prikázaná Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

V jednotlivých samostatne podaných žalobách žalobca uviedol, pre akú konkrétnu pohľadávku navrhol vykonať exekúciu, ďalej poukazoval na to, že pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal a podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Poukazoval na právnu úpravu procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o zmene súdneho exekútora, pričom zvýraznil to, že exekučný súd bol povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia takéhoto návrhu, pričom však exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, a to podľa žalobcu napriek tomu, že tá-ktorá prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, pričom podľa žalobcu v žiadnom z dotknutých prípadov neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Postup exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom (Exekučným poriadkom), podľa žalobcu nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pričom žalobca sa podľa jeho tvrdení v jednotlivých samostatne podaných žalobách dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, vždy až po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora - skutkový dej bol podľa žalobcu zavŕšený doručením uznesenia o zmene exekútora.

V každej z pôvodne podaných žalôb majetkovú škodu, ktorej náhradu žalobca požadoval, žalobca vyčíslil vo výške po 175,- eur, pričom podľa neho táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v uvedenom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu po 50,- eur a na administratívne

-X- XC/XXX/XXXX

spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu po 15,- eur.

Vo vzťahu k uplatneným náhradám nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca v podaných žalobách poukazoval na to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a práva na prejednanie veci v primeranom čase (čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup súdu je podľa žalobcu dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Podľa žalobcu nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčnej povinného. Uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho

zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv; uviedol, že neexistencia akéhokoľvek vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonnych nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; uviedol, že úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov; uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukazoval na to, že do obsahu práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy; súčasne má každý právo na to aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy; uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Uviedol tiež, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. S poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa priznania finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy vypočítal jednotlivé požadované náhrady nemajetkovej ujmy alikvotným pomerom sumy 55,32 eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu s poukazom na ním uvádzanú dĺžku doby bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu v tom-ktorom prípade. Poukázal tiež v žalobách na to, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosti pozitívne nereagovala.

Žalovaná s podanými žalobami nesúhlasila, podaním doručeným súdu 17.10.2013 navrhla žaloby v celom rozsahu zamietnuť, žalobcovi náhradu trov konania nepriznať a uplatnila nárok na náhradu rov konania. Poukazovala na zmatečnosť podaní žalobcu, na to,

-X- XC/XXX/XXXX

že nie je jasný titul nároku na náhradu škody vzhľadom na žalobcom namietané nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a zároveň namietaný nesprávny úradný postup v podobe prieťahov, poukazovala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.4.2012 - žaloby boli podané 27.9.2012 - teda skôr ako po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty a teda predčasne, poukazovala na nečinnosť žalobcu vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nárokov na náhradu škody a neposkytnutie súčinnosti z jeho strany, poukazovala na to, že v rozhodnutí o zmene exekútora súd zároveň poverí vykonaním exekúcie exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom pôvodne vykonaním exekúcie povereného exekútora - teda na nevyhnutnosť vykonať zo strany exekučného súdu aj iné úkony v dôsledku ktorých nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote nemožno považovať za zbytočné prieťahy a nesprávny úradný postup; vo vzťahu k namietaným prieťahom v konaní poukazovala na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, a že existencia prieťahov v konaní nie je preukázaná; vzniesla námietku premlčania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred tým, ako jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody); namietala vyčíslenie škody a to, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku materiálnej škody; poukázala na nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy, ako ani toho, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch; poukazovala na negatívne vnímanie žalobcu a jeho praktík verejnosťou; uviedla, že je potrebné preukázať aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody či nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím, pričom nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na pojednávanie nariadené na deň 25.10.2013 sa žalovaná nedostavila - o jeho odročenie nežiadala; žalobca a jeho právny zástupca sa naň taktiež nedostavili - bez ospravedlnenia a bez žiadosti o

odročenie pojednávania, preto súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby (vec pôvodne vedená na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9C/159/2012), uznesenia OS Vranov nad Topľou č.k. 9C/159/2012 - 7 z 8.10.2012, podania žalobcu učinенého prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 6.2.2013, podania žalobcu učinенého prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 9.8.2013, správy OS Vranov nad Topľou vo vzťahu k predloženiu požadovaných exekučných spisov - v súvislosti s ňou aj oboznámením obsahu spisu OS Vranov nad Topľou sp. zn. 8Er/385/2003 a vspisu vedeného pôvodne na menovanom súde pod sp. zn. 4C/565/2012 (oba pripojené k spisu tunajšieho súd 1C/424/2012); oboznámením obsahu ospravedlnenia žalovanej z neúčasti na pojednávaní, obsahu vyjadrenia žalovanej k v tejto veci spojeným žalobným návrhom a k nemu pripojených príloh, celého obsahu spisov vedených pôvodne na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9C/163/2012, 9C/165/2012, 9C/168/2012, 9C/172/2012, 9C/173/2012, 9C/176/2012, 9C/203/2012, 9C/206/2012 a 9C/207/2012, obsahu spisu pôvodne vedeného na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9C/217/2012 (t.č. súčasť spisu v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 1C/432/2012); oboznámením celého obsahu pripojených spisov OS Vranov nad Topľou sp. zn. 8Er/256/2007, 6Er/389/2003, 6Er/347/2004, 9Er/225/2003, 9Er/193/2003 a 9Er/46/2004, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

-X- XC/XXX/XXXX

Žalobca sa domáha voči žalovanej, z dôvodu, že OS Vranov nad Topľou nerozhodol v zákonom stanovenom čase v ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o návrhu na zmenu súdneho exekútora: náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/159/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/256/2007), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/163/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/305/2004 - tunajší súd uvedený spis nemal pripojený v čase pojednávania kvôli úkonom spojeným s tam podaným odvolaním), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/165/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er/389/2003), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/168/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/347/2004 - spis v čase pojednávania tunajšieho súdu nebol predložený kvôli rozhodovaniu na Najvyššom súde SR v danej veci), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/172/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/71/2004 - spis tunajšiemu súdu nebol predložený na pojednávanie kvôli úkonom spojeným s tam podaným odvolaním), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/173/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er/347/2004), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/176/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9Er/225/2003), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/203/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9Er/193/2003), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/206/2012, spis týkajúci sa príslušného exekučného konania nebol tunajšiemu súdu predložený, pričom OS Vranov nad Topľou poukázal na to, že má ísť o 8Er/385/2003 - ten bol však pripojený k veci vedenej na tunajšom súde pod 1C/424/2012 a je z neho zrejmé, že v uvedenej veci ide o iného povinného, než akého v príslušnej žalobe uviedol žalobca), náhrady majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/207/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9Er/46/2004).

V konaniach OS Vranov nad Topľou:

-sp. zn. 8Er/256/2007 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 15.10.2009, súd výzvou z 20.10.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na vykonanie exekúcie, aby v lehote 7 dní predložil exekučný spis a vyúčtovanie trov exekúcie - súdny exekútor uvedený splnil dňa 15.1.2010 a ešte v ten deň exekučný súd rozhodol o zmene exekútora a o trovách pôvodného exekútora, medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal,

-sp. zn. 6Er/389/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009, následne súd výzvou z 15.7.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie

-X- XC/XXX/XXXX

na vykonanie exekúcie, na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní, čo príslušný súdny exekútor splnil 4.11.2009 a súd uznesením z 8.1.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora a trovách pôvodného exekútora; medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal,

-sp. zn. 6Er/347/2004 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009, následne súd výzvou z 15.7.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na vykonanie exekúcie, na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní, čo príslušný súdny exekútor splnil 22.9.2009 a súd uznesením z 8.1.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora a o trovách pôvodného exekútora; medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal,

-sp. zn. 9Er/225/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009, súd výzvou z 15.7.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na vykonanie exekúcie, na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní, čo príslušný súdny exekútor splnil 4.11.2009 a súd uznesením zo 7.1.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora a o trovách pôvodného exekútora; medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal,

-sp. zn. 9Er/193/2003 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009, súd výzvou z 15.7.2009 vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na vykonanie exekúcie, na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní, čo príslušný súdny exekútor splnil 18.11.2009 a súd uznesením zo 7.1.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora a o trovách pôvodného exekútora; medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal,

-sp. zn. 9Er/46/2006 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora dňa 2.7.2009, výzvou z 15.7.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora, ktorému bolo pôvodne udelené poverenie na vykonanie exekúcie, na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní, čo príslušný súdny exekútor splnil 26.11.2009, následne súd uznesením z 5.1.2010 rozhodol o návrhu na zmenu exekútora a o trovách pôvodného exekútora; medzitým sa žalobca podľa obsahu exekučného spisu o stav konania o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v danej veci nijako nezaujímal.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi

verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným

-X- XC/XXX/XXXX

pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.1.2013), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.12.2013), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných priesťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na priesťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na priesťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok priesťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

-X- XC/XXX/XXXX

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.8.2005), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

-X- XC/XXX/XXXX

Podľa § 44 ods. 7, ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.9.2005 do 30.11.2006), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (prechodné a záverečné ustanovenia účinné od 1. septembra 2005), konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 44 ods. 8, ods. 9 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.12.2006 doposiaľ), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 240 ods. 1 až 4 zákona č. 233/1995 Z.z. (prechodné ustanovenia účinné od 1. decembra 2006), konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

Ustanovenie § 44 ods. 7 (pozn. súdu: v danom prípade ide o ustanovenie v znení „Ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom, poverenie na vykonanie exekúcie obsahuje okrem náležitostí podľa odseku 6 aj výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov podľa § 197 ods. 3.“) sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

Ustanovenie § 203 ods. 2 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, ak sa vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom zastaví po 30. novembri 2006 z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Konania o výkon cudzieho rozhodnutia, v ktorých bol návrh doručený súdu pred 1. decembrom 2006 podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a ktoré neboli zastavené podľa osobitného predpisu, sa dokončia podľa tohto zákona.

Čo sa týka žalôb spojených uznesením OS Vranov nad Topľou na spoločné konanie v tejto veci (konkrétne žalôb o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podaných z dôvodu nerozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom určenej lehote

-XX- XC/XXX/XXXX

o návrhoch na zmenu súdneho exekútora vo veciach vedených na uvedenom súde pod spisovými značkami 8Er/256/2007, 6Er/389/2003, 6Er/347/2004, 9Er/225/2003, 9Er/193/2003 a 9Er/46/2004) súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že tieto žaloby nie sú dôvodné, a to napriek tomu, že príslušný exekučný súd v daných veciach nerozhodol o návrhoch žalobcu na zmenu exekútora v 30-dňových lehotách od doručenia jednotlivých návrhov súdu.

Exekučné konania vo veciach vedených OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er/389/2003, 6Er/347/2004, 9Er/225/2003, 9Er/193/2003 a 9Er/46/2004 začali (viď k tomu § 36 ods. 2 Exekučného poriadku - teda zákona č. 233/1995 Z.z.) ako vyplýva z obsahu príslušných spisov pred 1.9.2005, teda ani po zmene zákona č. 233/1995 Z.z. zákonom č. 341/2005 Z.z. nebol OS Vranov nad Topľou pri rozhodovaní o návrhoch žalobcu ako oprávneného v tom-ktorom z týchto exekučných konaní výslovne povinný rozhodnúť o týchto návrhoch v 30-dňovej lehote (k tomu viď cit. ustanovenia § 238 zákona č. 233/1995 Z.z.), na čom sa nič nezmenilo ani novelou Exekučného poriadku v zmysle zákona č. 585/2006 Z.z. (k tomu viď citovaný § 240 zákona č. 233/1995 Z.z.). Súd týmto však v žiadnom prípade nevyjadruje záver o tom, že príslušný exekučný súd mohol teda v daných konaniach konať o príslušných návrhoch žalobcu akokoľvek dlho. Z obsahu uvedených spisov však nevyplývajú žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo možné prijať záver o tom, že v uvedených konaniach exekučný súd nerozhodoval o dotknutých návrhoch v primeraných lehotách. Okrem toho žalobca podľa obsahu uvedených exekučných spisov konanie o príslušných návrhoch v daných exekučných veciach nijako neurgoval. Je tiež potrebné poukázať na to, že pokiaľ bol žalobca toho názoru, že o jeho návrhoch nebolo rozhodnuté v primeranej lehote, mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v príslušných konaniach napr. využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR, pričom však v tomto konaní nijako nepreukázal, že by tento inštitút, resp. napr. sťažnosť na prietahy v daných konaniach adresovanú predsedovi exekučného súdu, v ktoromkoľvek vyššie uvedenom exekučnom konaní využil. Prítom tunajší súd nemôže relevantne posudzovať a neprináleží mu už vôbec rozhodnúť o tom, či v uvedených exekučných konaniach v dôsledku doby, po ktorú nebolo rozhodnuté o príslušných návrhoch žalobcu (ako oprávneného) na zmenu súdneho exekútora, bolo alebo nebolo porušené právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pričom práve s poukazom na zbytočné prietahy žalobca vyvodzuje záver o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu v daných konaniach. Túto otázku je kompetentný preskúmať iba ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúmava vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Príslušné súdne konania v tomto smere nie je kompetentný preskúmať tunajší súd v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda exekučného súdu na podklade sťažnosti na prietahy, žalobca však ani o takýchto sťažnostiach vo vzťahu k vyššie uvedeným konaniam a výsledku ich vybavenia nepredložil tunajšiemu súdu žiadne dôkazy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Zároveň, pokiaľ by tunajší súd v konaní o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov a od tohto odvodzovať nesprávny úradný postup, malo by to za následok absurdný záver smerujúci aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, lebo vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sú v prvom stupni zásadne okresné sudy,

-XX- XC/XXX/XXXX

avšak sudy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, môžu byť aj sudy vyššieho stupňa čo iba potvrdzuje to, že konštatovať existenciu zbytočných prietahov v súdnom konaní je oprávnený jedine Ústavný súd SR (správnosť týchto záverov pritom potvrdzuje aj obsah vyššie tiež citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, ktorý dané skutočnosti už výslovne upravuje).

Vyššie uvedené, čo sa týka oprávnenosti tunajšieho súdu posudzovať v tomto konaní otázku danosti zbytočných prietahov a otázku či postup exekučného súdu možno hodnotiť teda ako nesprávny úradný postup, platí aj čo sa týka namietaného nesprávneho úradného postupu OS Vranov nad Topľou v konaní vedenom ním pod sp. zn. 8Er/256/2007, kde v zásade exekučný súd mal (vzhľadom na čas jeho začatia) na rozhodnutie o zmene exekútora zákonom stanovenú 30-dňovú lehotu od doručenia príslušného návrhu oprávneného v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení účinnom od 1.12.2006) avšak ani v tomto prípade napriek tomu, že exekučný súd v danej lehote nerozhodol, nemôže tunajší súd (najmä vzhľadom na okolnosti rozhodovania exekučného súdu vyplývajúce z daného spisu - najmä čas predloženia exekučného spisu zo strany pôvodného exekútora) príslušnej žalobe vyhovieť a už vôbec nie prijať záver o tom, že týmto bez všetkého išlo zo strany exekučného súdu o nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prietahoch (resp. bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu), a to nielen z vyššie uvedených dôvodov ale minimálne aj s poukazom

na z príslušných ustanovení § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. logicky vyplývajúcu nutnosť zabezpečiť zo strany exekučného súdu pred rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora exekučný spis od pôvodne povereného súdneho exekútora a rozhodnúť súčasne aj o jeho trovách. Treba tiež zdôrazniť, že v konaní 8Er/256/2007 žalobca tiež nevyužíval žiadne prostriedky na urýchlenie rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Okrem toho treba zvýrazniť skutočnosť, že žalobca bol v tomto konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (jednak v uznesení č.k. 1C/431/2012-19 zo dňa 22.7.2013, jednak bolo poučenie podľa uvedeného § 120 ods. 4 dané aj na pojednávaní 25.10.2013, ktorého sa žalobca ani jeho právny zástupca bezdôvodne nezúčastnili).

Žalobca však v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka žalôb, ktoré boli týmto rozsudkom zamietnuté) nepreukázal, že mu postupom OS Vranov nad Topľou v príslušných exekučných konaniach skutočne vznikla majetková škoda, pričom podľa neho táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v uvedenom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu po 50,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu po 15,- eur. Žalobca však v žiadnom jednotlivom prípade v tomto konaní nepreukázal skutočné vykonanie akéhokoľvek z vyššie uvedených úkonov (ich vykonanie nevyplýva ani zo žiadneho vyššie uvedeného exekučného spisu OS Vranov nad Topľou, s ktorých obsahom

-XX- XC/XXX/XXXX

sa súd na pojednávaní oboznámil) a už vôbec nie výšku ním uvádzaných nákladov, ktoré mali byť s týmito úkonmi spojené, a ktoré by bolo prípadne možné považovať za žalobcovi vzniknutú škodu. Zaujímavé je tiež to, že žalobcovi mala v každom jednotlivom prípade vzniknúť majetková škoda v rovnakej výške (nielen celkovej, ale aj čo sa týka jednotlivých ním proklamovaných „zložiek“ tejto škody) a to bez ohľadu na rôznu dĺžku ním uvádzanej nečinnosti exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach. V danom konaní teda žalobca iba tvrdil, že mu majetková škoda vznikla, avšak jej skutočný vznik a skutočnú výšku v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka žalôb, ktoré boli týmto rozsudkom zamietnuté) nijako relevantne nepreukázal.

Žalobca taktiež v konaní nijako nepreukázal, že by mu v súvislosti s jednotlivými prípadmi rozhodovania OS Vranov nad Topľou vo vyššie uvedených exekučných veciach (čo sa týka žalôb, ktoré boli týmto rozsudkom zamietnuté) vznikla nejaká nemajetková ujma. V príslušných exekučných konaniach bolo už od ich začiatku, vzhľadom na to, že išlo o exekučné konania proti fyzickým osobám, vždy dané riziko jednak „zániku“ povinného (tu mal žalobca pravdepodobne na mysli úmrtie), i riziko straty kontaktu s povinným (nebolo preukázané, že by po podaní návrhov na zmenu exekútora ten-ktorý pôvodne vykonaním exekúcie poverený exekútor automaticky prestal vykonávať príslušné úkony), ako aj riziko insolvenzie toho-ktorého povinného - tieto riziká nemožno spájať s dĺžkou doby rozhodovania exekučného súdu o návrhoch na zmenu súdneho exekútora. Nemožno sa tiež stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že neexistencia akéhokoľvek vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti - akékoľvek pocity si u žalobcu ako právnickej osoby nie je možné ani len predstaviť a o skutočnom vzniku pocitov frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, ich intenzite, spôsobe akým sa prejavovali u jednotlivých členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, aké na nich prípadne

zanechali následky a pod., neboli súdu zo strany žalobcu predložené žiadne dôkazy (okrem toho žalobca v žalobách tvrdí, že poškodeným je on a domáha sa náhrady škody či nemajetkovej ujmy sám žalobca, preto pocity členov jeho riadiacich orgánov sú podľa názoru súdu irelevantné pre prípadnú náhradu žalovaných nárokov žalobcovi). Žalobca taktiež nijako nepreukázal, že „časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu“ bolo úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné a tunajší súd, ako je už uvedené vyššie, nie je kompetentný túto otázku (otázku zbytočných prietahov) v tomto konaní posudzovať v smere hodnotenia postupu exekučného súdu ako nesprávneho, a tiež žalobca nijako nepreukázal, že by vyššie uvedené skutočne spôsobilo v súvislosti s tou-ktorou vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu (už vôbec nie akých konkrétnych) ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov - aj tu ide teda iba o ničím nepreukázané a za takého stavu len prosté tvrdenia žalobcu nepodložené žiadnymi dôkazmi, a to rovnako aj čo sa týka tvrdení žalobcu o tom, že nezákonným zásahom (treba opäť poukázať na to, že nezákonné zásahy exekučného súdu neboli v tomto konaní nijak preukázané) vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať (z pohľadu súdu je nemožné aby dĺžka doby rozhodovania exekučného súdu v tom-ktorom exekučnom konaní o návrhu

-XX- XC/XXX/XXXX

žalobcu v exekučnom konaní na zmenu exekútora mala za následok zánik už vytvorených podnikateľských plánov žalobcu, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu a vyvolala stratu zisku z „realizovaného obchodu“). Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade nepreukázal nielen skutočný vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, ale zároveň ani nijako obsahovo nešpecifikoval ani jeden z faktorov, na ktoré treba prihliadať pri prípadnom určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa vyššie citovaného § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom už zo znenia tohto ustanovenia zároveň jednoznačne vyplýva aj samotná nemožnosť odvodzovania výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na výšky Ústavným súdom SR v iných veciach priznávaných primeraných zadostučinení pri konaní ústavného súdu podľa tretej hlavy, druhej časti, šiesteho oddielu zákona č. 36/1993 Z.z., ako požadoval v podaných žalobách žalobca s poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené nálezy Ústavného súdu SR.

Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal nielen vznik majetkovej škody, ako ani vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, nepreukázal ani len to, že zo strany exekučného súdu v príslušných exekučných konaniach išlo o nesprávny úradný postup spočívajúci v žalobcom uvádzaných zbytočných prietahoch, nepreukázal taktiež ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadne žalobcovi vzniknutou či už majetkovou škodou alebo nemajetkovou ujmu, teda nepreukázal v tomto konaní ani jednu z podmienok zakladajúcich v dotknutých prípadoch zodpovednosť žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

Tiež je potrebné poukázať na to, že žalobca v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal splnenie postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pred podaním tej-ktorej konkrétnej žaloby a splnenie podmienok v čase podávania žalôb pre podanie tej-ktorej žaloby v zmysle vyššie cit. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., teda že v čase podania jednotlivých žalôb bol už v zmysle zákona oprávnený uplatniť príslušné nároky na súde. Dôkazy o týchto skutočnostiach (najmä potvrdenie o prijatí tej-ktorej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti s tým-ktorým príslušným exekučným konaním) pritom žalobca bol povinný predložiť k jednotlivým žalobám (§ 79 ods. 2 O.s.p.), nakoľko zo žiadnej dotknutej žaloby nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by ich predložiť nemohol. Je síce pravdou, že v jednotlivých žalobách bolo žalobcom zhodne uvedené, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má byť založené v spise OS Vranov nad Topľou, ktorý spis žalobca špecifikoval tak, že v príslušnom konaní ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovanou je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu voči povinnej P. W., nar. XX.X.XXXX

sp. zn. súdneho exekútora EX 3386/2010. Vyvstáva tu však jednak otázka prečo by mal žalobca pripojiť príslušné potvrdenia týkajúce sa žalôb prejednávaných v tejto veci tunajšieho súdu k žalobe o úplne inej veci a nepripojil ich priamo k žalobám, o ktorých rozhodoval súd v tomto konaní a ktorých sa mali týkať. Tunajšiemu súdu bol však zapožičaný exekučný spis OS Vranov nad Topľou, kde je povinnou vyššie uvedená P. W. a kde nie pôvodne vykonaním exekúcie poverený exekútor ale práve žalobcom navrhnutý nový exekútor vedie danú exekučnú vec pod svojou sp. značkou EX 3386/2010 (sp. zn. exekučného súdu 7Er/82/2004) - tento spis je pripojený k veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 1C/432/2012 - pričom z tohto spisu je súdu

-XX- XC/XXX/XXXX

známe, že v súvislosti s vyššie uvedeným exekučným konaním sa žalobca nemôže skutočne domáhať náhrady škody a nemajetkovej ujmy zapríčinenej nesprávnym úradným postupom pri rozhodovaní o žiadosti o vydanie poverenia (ako uvádzal v jednotlivých žalobách), nakoľko v danej veci exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie už o dva dni po doručení žiadosti pôvodného súdneho exekútora o jeho udelenie. Je však súdu tiež z konania vo veci 1C/432/2012 známe, že žalobou doručenou Okresnému súdu Vranov nad Topľou 27.9.2012 (sp. zn. OS Vranov nad Topľou 9C/217/2012, ktorý spis je súčasťou spisu tunajšieho súdu 1C/432/2012 a týka sa exekučného konania vedeného na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/82/2004) sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy zapríčinenej nesprávnym úradným postupom pre nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, pričom však ani k žalobe podanej pôvodne na OS Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/217/2012 žalobca nepripojil žiadne potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (dokonca v uvedenej žalobe ani len neuvádza k akej inej veci by takéto potvrdenie malo byť pripojené) ako ani takéto potvrdenia vo vzťahu k žalobám, ktoré boli predmetom konania v tejto veci tunajšieho súdu (1C/430/2012). Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani splnenie zákonných podmienok pre samotné podanie týchto žalôb a toto nie je možné vyvodiť ani z vyjadrenia žalovanej podaného v tomto konaní, nakoľko táto iba vo všeobecnosti konštatuje, že 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bez toho, aby explicitne potvrdila že išlo o žiadosti týkajúce sa nárokov uplatňovaných práve v tomto konaní tunajšieho súdu. Dôkazné bremeno ohľadne splnenia zákonných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo vzťahu k preukázaniu samotnej možnosti a oprávnenia podať súdu jednotlivé žaloby, ktoré boli prejednávané v tomto konaní, je pritom taktiež výlučne na žalobcovi.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, podané z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote o návrhoch na zmenu súdneho exekútora vo veciach vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod spisovými značkami 8Er/256/2007, 6Er/389/2003, 6Er/347/2004, 9Er/225/2003, 9Er/193/2003 a 9Er/46/2004, v celom rozsahu zamietol.

S poukazom na dôvody, pre ktoré boli príslušné žaloby zamietnuté, má súd za to, že je už nevhodné a nadbytočné zaoberať sa jednotlivými námietkami žalovanej voči dotknutým žalobám obsahnutými v jej vyjadrení doručenom súdu 17.10.2013 (osobitne tými, ktoré v podstate korešpondujú s vyššie uvedenými dôvodmi zamietnutia príslušných žalôb v tomto konaní, ako aj tými, ktoré sa netýkali vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré súd žaloby v tomto konaní zamietol - napr. k námietke premlčania v prípade nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pred 23.4.2009 - v krátkosti: táto bola už vzhľadom na čas podania jednotlivých návrhov na zmenu exekútora žalobcom v exekučných konaniach zrejme nedôvodná, ďalej či skutočne došlo k predčasnosti podania žalôb - samotný žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok podľa vyššie citovaných § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pre samotné podanie dotknutých žalôb a túto námietku nebolo by možné relevantne posúdiť ani základe všeobecného vyjadrenia žalovanej o podaní prvých žiadostí na prerokovanie nárokov na náhradu škody bez predloženia dôkazu o skutočnom čase podania tej-ktorej žiadosti čo sa týka konkrétnych vecí v týmto rozsudkom zamietnutých žalobách, zmätočnosti žalôb a pod.).

-XX- XC/XXX/XXXX

Rovnako tak je zbytočné reagovať podrobne aj na zavádzanie súdu zo strany žalobcu v podaných žalobách a sťažovanie konania súdu v tejto veci - napr. pokiaľ žalobca neuviedol priamo spisové značky príslušných exekučných konaní na OS Vranov nad Topľou, avšak v podaných žalobách súčasne poukazuje na to, že o všetkých okolnostiach deja, ktorý vyústil do „porušenia jeho práv“ sa „dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora“ (je nepredstaviteľné, aby uznesenia súdu neobsahovali súdne spisové značky).

Záverom treba poznamenať, že nakoľko žalobca v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal skutočný vznik škody, nemal súd prečo rozhodovať v zmysle jeho návrhov v jednotlivých žalobách medzitýmym rozsudkom o základe tej-ktorej veci - ak totiž vznik škody nie je preukázaný, bolo by nezmyselné, aby súd medzitýmym rozsudkom vyslovil kto „za škodu“ zodpovedá.

V prevyšujúcej časti - teda konkrétne v časti týkajúcej sa žalôb podaných pôvodne na OS Vranov nad Topľou a tam vedených pod sp. zn. 9C/163/2012, 9C/168/2012, 9C/172/2012 a 9C/206/2012 súd postupom podľa § 112 ods. 2 O.s.p. vec vylúčil na samostatné konanie, nakoľko nemal na pojednávaní z objektívnych dôvodov k dispozícii spisy OS Vranov nad Topľou 7Er/347/2004, 3Er/305/2004 a 3Er/71/2004, resp. čo sa týka veci v zmysle žaloby pôvodne vedenej na OS Vranov nad Topľou pod 9C/206/2012 bude potrebné taktiež zistiť presne či vôbec exekučné konanie ako ho špecifikoval v príslušnej žalobe žalobca bolo (resp. je) na menovanom súde vedené.

Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Na pojednávaní 25.10.2013 súd vo vyhlásenom rozsudku okrem iného rozhodol (v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.), že „v časti týkajúcej sa zamietnutých žalôb žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania, v druhu a výške ako bude uvedené v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“ - žalovaná však v zákonnej lehote od vyhlásenia tohto rozhodnutia trovy nevyčísliila (pritom jej na ňou uvedenú elektronickú poštovú adresu dňa 29.10.2013 bola zaslaná aj zápisnica z pojednávania), pričom z obsahu celého spisového materiálu jej žiadne trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývajú, preto súd v tomto písomnom vyhotovení rozsudku podľa § 151 ods. 2 O.s.p. žalovanej náhradu trov konania v časti týkajúcej sa zamietnutých žalôb nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku (výroky pod bodmi I. a II. výrokovej časti tohto rozsudku) je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

-XX- XC/XXX/XXXX

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

-XX- XC/XXX/XXXX

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).

Proti výroku o vylúčení veci na samostatné konanie (bod III. výrokovej časti tohto rozsudku) odvolanie nie je prípustné.